

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1949/2021
29.03.2023. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у правној ствари тужила АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Душко Ковачевић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво Одељење у Ваљеву и „Сточар Л.С.Б.“ доо Трњаци, ради утврђења права својине на непокретности, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 12/21 од 14.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужила изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 12/21 од 14.01.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужила изјављена против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 12/21 од 14.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П 540/14 од 12.05.2016. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се утврди да су тужиле стекле право својине на кп бр. ..., њива IV класе у површини од 0.77,33 ха уписаној у лн. бр. .. КО ... и кп. ..., шума II класе у површини од 0.03,41 ха, уписаној у лн. бр. .. КО ..., што би тужени били дужни признати и трпети да се тужиле са својим уделима по оставинском решењу укњиже на предметним парцелама са сувласничким уделима од по $\frac{1}{3}$ у Катастру непокретности и другим јавним књигама. Обавезане су тужиле да друготуженој Републици Србији солидарно исплате на име накнаде трошкова поступка износ од 6.000,00 динара. Жалбе нису изјављене. Правноснажност пресуде је оглашена са даном 20.06.2016.године.

О предлогу тужила за понављање поступка поднетом 27.05.2019. године, одлучено је одбијањем, решењем првостепеног суда, које је другостепени суд потврдио јер је засновано на одговарајућој оцени да правноснажна пресуда из раније вођене и окончане парнице П.907/91, у којој су изнети наводи о чињеницама на којима је заснована, не представља нови доказ већ изведени доказ у поступку у коме је донета пресуда којом је правноснажно окончана ова парница.

Против правноснажног решења другостепеног суда тужиле су изјавиле ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене

материјалног права, и предложиле да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/2020), ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизиј Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Имајући у виду разлоге на којима је засновано побијано решење и наводе изнете у ревизији, овај суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, према одредби члана 420. став 1. и 2. ЗПП странке могу изјавити ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али ревизија против ових решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде. Ставом 5. истог члана одређено је да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује првостепено решење о одбацивању предлога за понављање поступка.

Дозвољеност ревизије цени се применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП, којом је прописано да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду наведене одредбе процесног права, као и да се у конкретном случају ради о ревизији против решења којим је одбијен (не одбачен) предлог за понављање поступка, а да вредност предмета спора означена у тужби износи 5.000,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност 4.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (12.09.2014. године), то Врховни касациони суд налази да ревизија није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић